

Praksa Evropskog suda za ljudska prava od 13.10.2026. godine¹

Devekom d.o.o. Niš protiv Srbije (br. 16947/22), 13.10.2026. godine

Povreda člana 1. Protokola broj 1 uz Ek

Podnosilac predstavke je privredno društvo Devekom d.o.o. Niš, registrovano u Srbiji.

Predmet se odnosi na odbijanje carinskih organa da isplate kamatu na povrat carinskih pristojbi koje je to društvo platilo.

Podnosilac predstavke je 2006. godine uvezlo robu iz Bosne i Hercegovine i Hrvatske u okviru preferencijalnog carinskog režima, bez plaćanja carine, u skladu sa tada važećim zakonom.

Carinski organi su 2009. godine utvrdili da se preferencijalni tretman nije trebao primijeniti, te su naložili društvu da plati carinske pristojbe na uvezenu robu. Društvo je izjavilo žalbu, ali s obzirom na to da žalba nije imala suspenzivno dejstvo, moralo je odmah platiti dospjele iznose. Na kraju, carinski organi su odlučili da roba koju je društvo uvezlo zapravo nije podlijeжала carini, te su naložili povrat iznosa plaćenog po tom osnovu. Međutim, organi su odlučili da kamata ne treba biti isplaćena. Žalbe podnosioca predstavke koje se odnose na neisplatu kamate su odbijene.

Pozivajući se na član 1. Protokola br. 1 uz Evropsku konvenciju o ljudskim pravima (zaštita imovine), podnosilac predstavke tvrdi da je povrijeđeno njegovo pravo na mirno uživanje imovine.

Evropski sud je ocijenio da u konkretnom slučaju nije uspostavljena pravična ravnoteža između javnog interesa i zaštite imovinskih prava podnosioca predstavke i utvrdio povredu prava garantovanog Konvencijom.

Evropski sud je uzeo u obzir da su sredstva bila zadržana gotovo deset godina, da podnosilac predstavke za to vrijeme nije mogao njima da raspolaže i da je inflacija u Srbiji u periodu od 2009. do 2019. godine iznosila 69,6%. Pozivajući se na načelo dobre uprave, Evropski sud je naglasio da javni organi imaju obavezu da isprave sopstvene greške i snose njihove posljedice, umjesto da nastali teret prenose na lica čija su prava pogođena.

Cengiz protiv Turske (br. 25406/22), 13.10.2026. godine

Povreda člana 8. Ek

Podnosilac predstavke je turski državljanin rođen 1965. godine. U relevantnom periodu nalazio se u zatvoru Sincan (Ankara), nakon što je osuđen zbog članstva u naoružanoj terorističkoj organizaciji.

Predmet se odnosi na nadziranje i snimanje razgovora između podnosioca predstavke i članova njegove porodice u prostoriji za posjete u zatvoru, nakon stupanja na snagu člana 83. stav 4. Zakona br. 5275, tačnije nakon 10. augusta 2021. godine. Ovom odredbom predviđeno je nadziranje i snimanje razgovora u prostorijama za posjete koji uključuju zatvorenike osuđene za teroristička krivična djela ili organizovani kriminal, kao i one koji se smatraju

¹ Informacije su pripremljene u saradnji između Ustavnog suda Bosne i Hercegovine i Odjela za sudsku dokumentaciju i edukaciju Sekretarijata Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine. Iste su informativnog karaktera i ne obavezuju Sud.

opasnim. Podnosilac predstavke je u više navrata bezuspješno osporavao ovu mjeru pred zatvorskim vlastima. Zatim je izjavio žalbu sudiji za izvršenje krivičnih sankcija i Sudu za teška krivična djela (Assize Court), koje su odbijene. Ustavni sud je 4. aprila 2022. godine odbacio njegovu apelaciju, ocijenivši prigovor prema članu 8. Konvencije očigledno neosnovanim.

Podnosilac predstavke navodi da nadziranje i snimanje njegovih razgovora s članovima porodice u prostoriji za posjete u zatvoru predstavlja povredu njegovog prava na poštovanje privatnog i porodičnog života, kao i prava na povjerljivu komunikaciju, u skladu s članom 8. Konvencije.